

Kázeň z ev. služieb Božích v BA NK/Lamači (s VP), Po Vstúpení, 17. 5. 2026, 8.30/10.00, ES: 160, 163, 216, 498, A 38; ep.: R 8, 32 - 39, ev.: Ján 15, 26 - 16, 4;

téma:

Sté meno Boha

Modlitba: Ďakujeme Ti, Pane, za čas vydýchnuť si, premýšľať no tom, k čomu nás vedieš, oslavovať Ťa a prežívať radosť. Vďaka za novú možnosť spievať Ti s bratmi a sestrami vo viere a spolu s nimi sa modliť. - Vidieť nielen ťažkosti tohto sveta, ale hľadiť hore. Tým nás staviaš na pevný základ a daruješ nám život v slobode Božích detí. Prosíme, nech nás o tom nanovo uistí a v tom upevní aj dnes zvestované Božie slovo. Prosíme, požehnaj ho medzi nami. Amen. (Voľne podľa Hanny Kreisel-Liebermann)

Ján 16, 27: (Ježiš hovorí): „**Sám Otec vás miluje.**“

Milí bratia, milé sestry!

Jedna povest' z arabsko-moslimského sveta hovorí o mužovi, ktorý chcel vedieť, **aký je Boh naozaj**. Mnohých ľudí sa pýtal na ich skúsenosti s Bohom a tým spôsobom zhromaždil 99 mien pre Boha. Je Vznešený, Milosrdný, Trestajúci, Spravodlivý, Všemocný... Týchto 99 mien sa v moslimskom umení často zobrazuje v nádherných krasopisných (kaligrafických) vyhotoveniach. Onen muž si povedal: Viem o Bohu veľa, ale **keby som**

spoznal sté meno, potom by som vedel aký je Boh naozaj. Dupočul sa o múdrom beduínovi. Vyhľadal ho a spýtal sa ho na sté meno Boha. Ten sa mu vysmial, ukázal na ťavu, ktorá ležala vedľa a povedal: „Spýtaj sa ťavy!“

Tento príbeh hovorí o hlbokéj túžbe človeka - vedieť, aký je Boh naozaj, ale aj o túžbe poznať kto som, kam idem, kde je môj domov.

Aj v Biblii sa nachádza mnoho označení pre Boha, čiastočne sa kryjú sa s 99 menami pre Alaha. No **dve mená sa v moslimskom zozname 99 mien nenachádzajú: Otec a Láska**. Práve týmito Božími vlastnosťami nám Pán Ježiš predstavil Boha: „**Sám Otec vás miluje.**“ V Novej zmluve sa dočítame vetu, ktorú v koráne nenájdeme: „**Boh je láska**“ (1J 4, 8 . 16) Môžeme povedať, že **Ježiš je stým Božím menom. On nám svojím životom, smrťou a vzkriesením ukázal, aký je Boh naozaj**. O nesmiernom Božom milosrdenstve napr. hovoril v podobenstve o márnotratom synovi (L 15, 11 - 32). Keď jeho otec videl, ako sa syn, ktorý premrhal celý majetok, vracia domov, zľutoval sa, bežal mu v ústrety, objal ho a vystrojil veľkú hostinu.

Boh je ako tento milosrdný Otec, vravel Ježiš.

V tomto podobenstve však Ježiš hovorí aj o nás všetkých a o sebe samom. My sme stratení synovia a dcéry Božie, ktoré sú ďaleko od Otcovho domu. No Pán Ježiš prišiel a hľadal hriešnikov, aby ich priviedol späť k nebeskému Otcovi. Podstúpil smrť namiesto nás. Vo veľkonočné ráno povedal Márii Magdaléne: **„Vstupujem k svojmu Otcovi a k vášmu Otcovi, k svojmu Bohu a k vášmu Bohu“** (J 20, 17). **Ježiš sa kvôli nám - pre nás stal strateným synom. Prišiel, aby nás vytrhol zo všetkej stratenosti a priviedol domov - k Bohu, nášmu Otcovi, ktorý nás miluje.**

Najvyššie hory sveta sú Himaláje. Spomedzi listov apoštola Pavla môžeme ako „Himaláje“ označiť List Rímskym a 8. kapitolu tohto listu je ako „Mount Everest“. Pavel v nej opisuje ústredné body osobnej viery v Pána Ježiša Krista a vzťah veriacich k svojmu nebeskému Otcovi. V Rímskym 8, 34 čítame: *„Kto odsúdi (vyvolených Božích?) Je to Kristus, ktorý umrel, ba i z mŕtvych vstal, je po pravici Božej a prihovára sa aj za nás.“*

Pavel v 8. kap. Listu Rímskym vyzdvihuje 3 veci:

1) Ježiš vzal na seba hriech celého sveta.
Pre Neho

máme istotu odpustenie hriechov. **Pre veriacich v Krista niet večného odsúdenia - zatratenia (istota odpustenia hriechov a spásy).**

2) Ježiš zlomil moc zlého. Sme slobodné Božie

deti, ktoré sa bez strachu môžu Bohu prihovárať: „Abba, Otče!“ - Otecko **(istota Božieho detinstva).**

3) Ježiš zvíťazil nad smrťou. Nič v tomto pomínelom svete nám nemôže trvalo uškodiť. Keď Boh za nás, kto proti nám? **Nič a nikto nás nemôže odlúčiť od Božej lásky (istota Božej pomoci v skúškach a pokúšaniach, istota Božieho vedeniam, istota dobrého cieľa).**

Sté Božie meno, ktoré túži spoznať človek v arabskej povesti, je **osoba - Ježiš Kristus.** On povedal: **„Kto mňa videl, videl Otca“** (J 14, 9). Naše poznanie je ohraničené. A aj diela kresťanských teológov sú, bez urážky, iba koktaním plným úžasu nad

veľkostí Božej lásky a moci. Naše ľudské slová sú na vyjadrenie Božej lásky a moci nedostatočné.

Vo viere však Ježiša stretávame ako Boha. Jeho Svätý Duch v nás prebýva.

Neputujeme týmto svetom bez cieľa, bez domova. S otvoreným srdcom sme s úžasom vyznávať: **Boh, ktorý stvoril hviezdy a celý vesmír, ktorý vymyslel vône a farby kvetov, ktorý dal vtáčatám schopnosť spievať - priam koncertovať,** ako to v týchto jarných dňoch v prírode počujeme, **tento Boh je naším Otcom - tvojím i mojím milujúcim Otcom!**

Je to potešujúca zvesť. Osobitne pre tých, ktorí od svojho pozemského otca zažili sklamanie, zranenia na duši či tele. To, čo nás smie a má naplňovať vo všetkých ťaživých otázkach a problémoch súčasnosti, v dňoch zlých i dobrých je, že sa môžeme obracať k Bohu s istotou znovu a znova povedať: **Abba, milý Otče!**

Obdobie po Vstúpení Krista Pána nás uisťuje, že sme na ceste k nášmu nebeskému Otcovi, ktorý nás objíma vo svojej nesmiernej láske k nám. Tak to sľúbil Pán Ježiš, keď povedal: **„Sám Otec vás miluje.“** Amen.

S použitím: Reinhard Kufeld : Zwischenzeit (Freumund-Verlag, Neuendettelsau, 2023): **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár**